

Kurier Łódzki

Dziennik polityczny, społeczny i literacki

Cena prenumeraty: w Łodzi z odnoś-
nieniem do domu i na prowincję rocznie mk. 72, pół-
rocznie mk. 36, kwartalnie mk. 18, —, miesięcz.
6. — Zagranicą kwartalnie mk. 22,50.

Poniedziałek, 30 czerwca 1919 r.

Cena ogłoszeń: Na stronie 1-ej i w tekście
mk. 2,50 f. za wiersz pięć jedno-tamowy. Nekro-
logia i Reklamy 1 mk. 50. Ogłoszenia zwyczajne
75 f. za wiersz pięć. Drobne po 10 fen. za wyraz

Teatr Polski
Cegielniana 63.
Pod dyrekcją: Fr. Rychniowskiego

Poniedziałek, d. 30 b. m.
„**Kyrulik Sewilski**“

Wtorek, 1 Lipca
Tylko jeden występ
Wandy Siemaszkowej **„DJABLICA“**

Niniejszym zawiadamiam, iż objąłem jeneralną reprezentację na całe Państwo Polskie firmy:
Borsalino Giuseppe e Fratello, Alessandria (Italia).

Szanowni odbiorcy zechcą łaskawie zwracać się we wszelkich sprawach, dotyczących się po-
wyższej firmy pod adresem: M. L. Boni, T-wo Z. O. P. „Comptoir Commercial de Varsovie“, Nowogrodzka 43.

Z poważaniem

(—) **Manlio Leone Boni.**

Po podpisaniu pokoju!

Kontrofensywa polska na całym froncie galicyjskim. — Polityka Niemiec.

Pokój zawarty.

Pierwsza księga jednej z naj-
krwawszych i najokropniejszych wo-
jen — została zamknięta...

W ubiegłą sobotę w historycznej
sali lustrzanej „Palais de Versailles“
pełnomocnicy państw świata położyli
swe podpisy pod traktatem pokojo-
wym, likwidującym bezpośrednie skut-
ki wojny i normującym warunki no-
wego współżycia między narodami, wy-
paczonych przez militarystyk i impe-
rializm ostatniego ćwierćwiecza a wy-
kolejonego ostatecznie przez wypadki
wojny europejskiej.

Tak. Podpisano pokój. Wojna
skończona... Z jaką radością, z jak-
imś uczuciem niewysłowionej błogo-
ści przyjmuje świat tę wieść epoko-
wego znaczenia... Czy wszystkich
skierowane są na mężów stanu państw
sprzymierzonych, na konferencję pa-
ryską, na twórców pokoju...

I my, polacy, pełni naszego szcze-
rego uczucia witamy gorąco gwia-
zdę pokoju. Choć przecie dla nas je-
szcze niezupełnie — mówiąc najsu-
btelniej — wojna skończona...

Uczucie nasze potężniejsze i
wznioślejsze tembardziej, że przecie
my zwycięzcami... My stojmy w sze-
regu najpierwszych zwycięzców osta-
tniego kataklizmu wojennego. Myś-
my tej wojny dziejowej zdobyli Nie-
podległość i złożyli świadectwo —
czem naród nasz jest, gdy idzie o in-
teres Polski. Dlatego też witamy po-
kój z podwójną radością...

Coprawda jeszcze my, polacy,
walczyliśmy bez przerwy bohaterstwo na
różnych frontach.

Choć my, polacy, osaczeni ze-
wsząd ukrytymi i jawnymi wrogiem —
ronimy się, niby lwy — jak na n a d-
o d n a s z przystał! Choć dla nas
pokoju niema — tem niemniej jednak
witamy orędzie paryskie, i a k o z n a k

że i nam już zaświtała
zorza pokoju...

Zbliża się kres i wojnie polskiej
Traktat pokoju ustala przecie i na-
sze stosunki graniczne.

Oby tylko jak najprędzej
zakwitła różdżka oliwna pokoju i
dla Polski, dla nas narodu polskiego,
który zaraz po odzyskaniu swej wol-
ności z orężem w garści musiał sta-
nąć na rubieży granic swej Ojczyzny
i bronić zdobytej Niepodległości.

Pierwsza księga wojny zamknię-
ta...

Nemceys dziejowa otwiera druga
jej księgę: konsekwencji i doświad-
czeń.

Pokój zawarty nie tylko w celu
likwidacji wojny; wykreślił on nam
szerokie horyzonty na dalszą metę...
Wykreślił on nowe linje życia na-
rodów...

Wojna ostatnia obfitowała w dość
chyba wypadków dziejowych, — aby
z nich ludzkość odrodzona mogła wy-
ciągnąć odpowiednie konsekwencje i
wyrzucić pojęcie o złem i dobrem.

Wojna obecna była niejako tere-
nem doświadczalnym dla różnych te-
orii i praktyk politycznych — i oby
ludzkość tylko dobrze zapamiętała
wszelkie owe tyle słynne „doświad-
czenia wojny“...

Nowe drogi w kierunku reform
czy to społecznych czy politycz-
nych stała przed ludzkością... Wsze-
kie przeżytki wojny odrzucić czem-
prędzej precz należy, jeśli mamy u-
nikać błędów przeszłości, na straszne
skutki których patrzyliśmy własnymi
oczyma...

Precz z przemocą i siłą! Tylko
prawo i samookreszenie narodów mo-
że normować stosunki wszechświata
od dzisiaj. Tylko prawo i honor ma-
ją stanowić w polityce. Tylko na szcze-
rszy demokratyzm i idea ewolucyj-
nego rozwoju — mogą nam być kowa-
dem przyszłości narodu, który oby
tylko tegim ramionem ujął młot ży-
cia...

Wierzyć pragniemy, że pokój o-
becny jest pierwszym etapem ku
ostatecznemu osiągnięciu idealnego
„Pacis Domini“ pokoju Pańskiego...

Jan Wojtyński.

Jak zawarto pokój?

(Jeszcze szczegóły podpisania trak-
tatu...)

LJON, 29. VI. (P.A.T.) — Radjo
krak. „Temps“, w wydaniu wieczor-
nym, doniósł co następuje o podpi-
saniu układu pokojowego: Zamek wer-
salski nie był przystrojeny. Pełno-
mocnictwa delegatów sprawdzono ra-
no. O godz. 2 min. 45 prezydent kon-
ferencji Clemenceau zaął naczelne
miejsce przy stole w sali zwierciadla-
nej. Prezydent Wilson wszedł na sa-
lę, przywitał się z panem Clemenceau
i z wszystkimi delegatami podaniem
ręki, poczem zasiadł po prawej stro-
nie pana Clemenceau.

Straż, która do tej chwili była
ustawiona rzędem przed przedstawi-
cielami prasy, ustąpiła. O godz. 3 ej
min. 10 wprowadzono na salę wśród
imponującej ciszy pełnomocników nie-
mieckich. Było ich 5-u. Zajeli oni
miejsca, przeznaczone dla siebie, mia-
nowicie przy stole za przedstawicie-
lami Japonji.

Clemenceau powstał z miejsca i
przemówił w te słowa: Otwieram po-
siedzenie, osiągnięto porozumienie
między państwami sprzymierzonymi
a rządem niemieckim. Tekst, przed-
łożony do podpisu, zgodny jest z tek-
stem, który wręczono delegacji nie-
mieckiej. Proszę podpisywać. Podpis
jest zarazem nieodwołalną zgodą na
wszystkie żądania i warunki układu.
Mam zaszczyt prosić panów delega-
tów rządu niemieckiego, aby położyli
swoje podpisy.

Na to wezwanie 5-u delegatów
rządu niemieckiego powstało z miejsc,
zbliżyło się do małego stolika, usta-
wionego na środku sali i kolejno pod-

pisywało układ. Gdy ostatni z dele-
gatów podpisał, artylerja dała 101
strzałów. Pokój był zawarty.

Powodzenie naszej dyplomacji.

Mamy do zanotowania poważny
sukces, dyplomacji naszej w Paryżu.
Oto, jak wiadomo, ministerjum spraw
zagranicznych otrzymało od p. Cle-
menceau depeszę następującą, w któ-
rej tenże donosi, że Rada Pieciu po-
stanowiła upoważnić wojska Rzeczy-
pospolitej Polskiej do dalszego pro-
wadzenia operacji wojennych po rze-
kę Zbrucz.

Depesza ta usuwa nareszcie wszel-
kie wątpliwości natury dyplomatycz-
no-politycznej, które dotychczas krę-
powały ruchy wojska polskiego i któ-
re stały się poniekąd powodem za-
równu ostatnich niepowodzeń wojska
polskiego, jak i straszliwych nie-
szczęść, które na ludność polską
w Galicji Wschodniej spadły.

Odtąd nie już nie stoi na prze-
szkodzie zwycięskiemu pochodowi
wojska polskiego aż do Zbrucza.

Fakt, iż o decyzji Rady Najwyż-
szej doniósł naszemu ministerstwu
spraw zagranicznych osobiście Cle-
menceau, jest wyrażną wskazówką, iż
decyzja ta miała stanowcze i mocne
poparcie ze strony Francji, której
stery kierownicze mijać całkowite za-
ufanie do nas...

Fakt ten jest jeszcze jednym do-
woдем więcej, jak dobrze rozumiemy
francuskie stery kierownicze nasze
interesy narodowe i jak liczyć może-
my na ich potężne poparcie.

Blok stronnictw ludowych.

Jak już wczoraj donosiliśmy, za-
warty został związek stronnictw lu-
dowych: Tugutowców i Piastowców.
Związek ten osiągnął liczbę 110 człon-
ków (57 Tugutowców, 43 Piastowców
i 10 Bliźniaków).

Ponieważ za związkiem tym pódzié w sprawie rólnéj grupa Stapińskiego (12 członków), oraz kilkunastu włościan ze związku ludowo-narodowego, a nadto i socjaliści, przeto związek ten odegra decydującą rolę w tej tak ważnej kwestii.

Tugutowski i Piastowski są przekonani, że osiągnąwszy stan liczebny dla swego bloku wyżej 140 głosów, będą mogli sięgnąć po tę władzę — tem więcej, iż w tem zamierzeniu poparli ich socjaliści i Narodowy Związek Robotniczy. W każdym razie nowa ta grupa przewyższy swoją liczebnością największy dotychczasowy Związek w Sejmie, t. j. Związek ludowo-narodowy.

Piekło bolszewickie na Białej Rusi.

(Ciągłe aresztowania. — Rekwizycje. — Lekarze zmobilizowani. — Przymusowy pobór polaków do „kрасnej armji”. — Katowanie żołnierzy polaków. — Powstanie włościan. — Błagają polaków o pomoc.)

Przed paru tygodniami władze sowieckie wydały rozkaz komitetom gminnym porobienia spisów całej ludności katolickiej, która tu przeważnie jest polska na Białorusi. Na podstawie spisów odbywają się masowe aresztowania i wywożenie zakładników. Tygodniowo aresztują od 30 do 100 osób. Zakładników biorą ze wszystkich warstw, zarówno ziemlańskich, jak ludowych.

Wywieziono już stąd literalnie wszystko. Nawet zawartość sklepów ze starym żelazstwem, szyny tramwajowe i warsztaty kolejowe. Robotnicy z początku stawili opór i wymagali odszkodowania 40 milionów i 3-miesięcznej pensji. Jednakże po trzydniowej walce ustąpili (około 300 zostało aresztowanych). O nastroju wśród czerwonej armji świadczy fakt, że pułki komunistyczne wysyłane są na pozycje w otoczeniu specjalnych oddziałów karnych, żeby nie pouciekały. Szpitale powywołano, jeden szpital miejski się trzyma. Lekarze do 80 lat zmobilizowani i wywiezieni do Smoleńska.

Wszystkich wygnańców polaków od 18 do 80 lat, którzy powracają z Rosji do Polski, bolszewicy mińscy aresztują obecnie i zmuszają do wstąpienia do czerwonej armji. Opornych rozstrzelują bez sądu. Naoczny świadek zeznał, jak się dowiadujemy z dobrze poinformowanego źródła, iż przyprowadzonym do Mińska z pod Wilna jeńcom, żołnierzom polskim, w liczbie około 50, bolszewicy polamali lub poobcinali ręce i nogi. Niektórym obcięto uszy, jednemu z nich

wybito oko. Z tych 50 tylko może 10 żołnierzy naszych było niepokaleczonych. Gdy na dziedzińcu więzienia z okien więźniowie rzucili naszym żołnierzom kawałek chleba, to za karę wszystkim więźniom nie dano jeść przez 24 godzin, a żołnierzy obili batami.

W powiatach Wilejskim i Dziśnieńskim wybuchło powstanie włościan przeciwko bolszewikom. Wyjechała do Wilna delegacja w imieniu miejscowej ludności błagać polskie władze wojskowe i pomoc zbrojną.

Z ziemi Kieleckiej.

(Chińska sprawiedliwość. — Zła gospodarka ministerjum aprowizacji. — Rabunki i mordy. — Szmugiel przez Wisłę. — Zarobki żyda Langiera.)

Chińska sprawiedliwość zapanała w Polsce, a wyroki tejsze feruje Ministerjum aprowizacji przez szefów sekcji.

Kiedy okupanci opuścili nasz kraj, zabrawszy z sobą znaczną część produktów rolnych, kiedy całe okolice kraju zostały wybite gradem, a skutkiem tego było wyzyskanie połowy ziarna zbioru na ziemię, nasze Ministerjum aprowizacji, po czterech miesiącach wolnego handlu produktami rolnymi, przypomniało sobie o istnieniu większej własności i poczęło otaczać swą opieką właścicieli dóbr, wsadzając ich do więzienia i nakładając kary za nieodstawienie dowolnie nałożonego kontyngentu, zwalniając równocześnie od tegoż chłopów.

Rezultatem tego jest, iż właściciele większej własności mają wyroki a chłopci pieniądze za przerobione kartofle na spirytus i za wywiezione całymi wagonami zboże do Niemiec.

Oto przykład:

Podczas gdy w powiatach miechowskim i pinczowskim zostało napaściętych i zrabowanych sześćdziesiąt dworów a w tem 5 wypadków mordu, dokonanych przez bandytów chłopów; Ministerjum aprowizacji bez sądu bez obrony, zaocznie, jak za czasów Niemców, Atyllów, Czingischanów i t. p. skazało w tychże powiatach trzydziestu właścicieli większej własności za to, iż cudów nie zdołali dokonać i nie odstawili bezzasadnie nałożonego przez Ministerjum kontyngentu, lecz tylko oddali to, co do oddania mieli, pozostawiając w spokoju chłopów i nie żądając absolutnie od nich aprowizacji kraju z ich zbiorów.

Ponieważ 60 proc. obszaru ziemi uprawnej znajduje się w rękach mniejszej własności, a ci za produkty swo-

je pobierają cenę pięciokrotną i więcej, po nad cenę kontyngensową, bo za 1 ct. pszenicy żydzi im placą 700 koron, a za żyto 500 kr., to łatwo przyjąć do wniosku komu głodni mieszkańcy miast zawdzięczają drożyznę i ile winni obecnemu rządowi za opiekę nad nimi.

Fakt drugi:

W Nowem Mieście Korczynie, powiatu stopnickiego, żyd Langier prawem kaduka trzyma w dzierżawie przewóz przez Wisłę.

Pomijając już, że każde sobie za przewóz furmanek i osób płaci olbrzymie sumy, ów Langier nocą przewozi przemysłnikom zboże skąd całymi wagonami produkty idą do Prus. Langier na przemysłnictwie dorobił się krociowej fortuny, a na rękę idzie mu Ministerjum aprowizacji, w skutek bierności w stosunku do chłopów i żydów.

I to wszystko dzieje się w wolnej niepodległej Polsce: dla jednych sekwestr zboża, więzienie, kary, dla drugich wolny handel, zamykanie oczów na szmugiel i łajdactwa. Zaiste, sprawiedliwość tę już dobrze cały naród ocenił i pragnąłby z tej chińskiej szczyżny jak najprędzej wyzwolić się, drogą całkowitej zmiany rządu.

St. K.

Zjazd delegatów Polskiego Zjednoczenia Zawodowego robotników chrześcijańskich.

Pierwszy dzień zjazdu.

W sobotę w Domu Ludowym (ul. Przejazd 34), pod przewodnictwem p. Pawlaka, odbyły się obrady delegatów zjazdu Polskiego Zjednoczenia Zawodowego robotników chrześcijańskich. Przybyli delegaci ze Lwowa, Krakowa, Warszawy, Kalisza, Łęczycy, Pabjanic, Zgierza i innych miast Rzeczypospolitej. Ogółem przybyło 80 delegatów. Celem zjazdu jest ostateczne zadecydowanie sprawy połączenia wszystkich chrześcijańskich związków zawodowych Rzeczypospolitej polskiej w jedno potężne zrzeszenie, któreby było prawdziwą ostoją życia robotniczego.

Siedzibą centralnych władz tego ogromnego związku ma być Kraków. Na sobotnich obradach, między innymi, przemawiali pp.: redaktor Choro-wicz i Puchalka, sekretarz generalny Polskiego Zjednoczenia zaw. robotn. chrześc. w Krakowie, oraz inż. Mianowski ze Lwowa.

W zakończeniu obrad zgłosili przystąpienie do Centralnego Polskiego Zjednoczenia zw. rob. chrześc. — delegaci zrzeszeń: z Warszawy, Łodzi, Pabjanic, Zgierza, Konstantynowa, Ka-

lisza, Łęczycy, Zduńskiej Woli, Tomaszowa, Końskiego i z wielu innych miast okolicznych.

Drugi dzień obrad zjazdu.

Wczoraj delegaci odbyli zebranie w sali strażackiej w Pabjanicach pod przewodnictwem p. Nowakowskiego, nauczyciela miejscowego, przy udziale tamtejszych chrześcijańskich zrzeszeń robotniczych.

Trzeci dzień obrad.

Dziś od godziny 10 rano odbywają się w Domu Ludowym konferencje delegatów, o godz. 7 zaś wieczorem, w wielkiej sali Domu Ludowego, odbędzie się ogólne zebranie wszystkich łódzkich chrześcijańskich związków robotniczych, przy udziale delegatów zjazdu, na którym powzięte zostaną ostateczne rezolucje i postanowienia, poczem nastąpi zakończenia Zjazdu.

Zebranie Resursy Rzemieślniczej.

(Sprawozdanie. — Podniesienie składek. — Dom Kilińskiego. — Protest. — Wybory. —)

Wczoraj po południu w Domu Kilińskiego (ul. Kilińskiego 117), pod przewodnictwem p. K. Chądzyńskiego, odbyło się roczne ogólne zebranie członków Resursy Rzemieślniczej. Zebranie poprzedzone zostało nabożeństwem, które odbyło się w kościele św. Stanisława Kostki o godz. 9 rano.

Ze sprawozdania, które odczytał sekretarz p. Krachulec, wynika, że bilans za r. ub. zamknięto sumą 187,141 mk. 26 fen.

Czysty zysk z obrotu 100 rocznicy zgonu Kilińskiego wyniósł 4,274 mk. 50 fen. Przedstawienie na skarb narodowy dało zysku 1019 m. i 3 rb. 80 kop. Wpływy Sekcji Śpiewaczo-Dramatycznej wyniosły 18,284 mk., czysty zysk zaś zaledwie 2,427 mk. 64 fen. Frekwencja w bibliotece była słaba z braku dzieł doborowych, co w części zostało już zażegnane, gdyż zakupiono książek za 2,100 mk., udzielonych tytułem zapomogi przez Magistrat.

Sprawozdanie to, jak również budżet na r. b. w sumie 18,000, zebrani zatwierdzili, poczem zastanawiano się nad obojętnością członków, którzy interesują się sprawami Resursy do tego stopnia, mało, że np. na zebranie wczorajsze, na ogólną liczbę 650 członków, przybyło zaledwie 75. Z tej racji wyrażono życzenie aby nowy zarząd ustanowił przy Resursie stały Sekretariat, celem nadania towarzystwu więcej żywotności.

Dlaczego Niemcy podpisali?

(Clemenceau czuwał. — „Nie!” — Entuzjazm Paryża).

Korespondent „Kurjera Warszawskiego” tak opisuje w barwnych słowach ostatnie wypadki w Paryżu...

Paryż po siedmiomiesięcznem oczekiwaniu odetchnął.

A teraz czy chcecie wiedzieć, drodzy czytelnicy, dlaczego Niemcy po tylu zwłokach, wahaniach i maciawelistycznych kombinacjach nareszcie odpowiedzieli? Tak!

Otóż dlatego, że p. Jerzy Clemenceau, prezes kongresu, wstał bardzo wcześnie:

„Le monde appartient à ceux qui se lèvent de bonne heure”.

O godzinie 8 i pół rano, w nocy zalecia historycznej z niedzieli 22 czerwca na niedzielniak, zajeżdżał przed dom na rue Franklin Nr 8, automobil. Wysiadł zeń: p. Dutasta, sekretarz generalny kongresu. P. Dutasta spojrział na oświetlone okna domu i rzekł: „Chwała Bogu!” Tygrys już wstał.

Dwa! no! goście poszli na górę i zostali starego premiera już ubranego przy biurku.

— „Niemcy — rzekł p. Dutasta — proszą o nowe dwudniowe odrocze-

nie. — Przed chwilą przyszedł do Wersalu telegram”.

— „Odmówić!” — krzyknął obywatelowi Clemenceau.

— „Ale — odparł trochę zakłopotany p. Dutasta — trzeba zwołać posiedzenie czterech. Co powiedzą na to pp. Lloyd George i Wilson? Obawiam się, że będą oni innego zdania”.

— „Trzeba im natychmiast przedstawić projekt odpowiedzi!” — krzyknął Clemenceau, chwytając za pióro.

W kilka minut później odpowiedź była już zredagowana.

Stary Clemenceau wiedział, co robi. Gdy po chwili Dutasta zajeżdżał przed pałacyk p. Wilsona, trzeba było Niemców wysłków, by przyzden-ta Stanów Zjednoczonych wyrwać z objęć Morfeusza.

Ziewając i szukając swych pantofli i „pyżamy”, p. Wilson zaczął mozolnie odcyfrowywać tekst odpowiedzi.

— „Dobrze!” — rzekł po chwili i, położywszy się do łóżka, zasnął na nowo.

Ta sama mniej więcej scena rozegrała się w mieszkaniu p. Lloyd George’a.

Ranitko w poniedziałek ostateczna odpowiedź ententy o charakterze bezwzględnie ultimatum zatelegrafowano do Wersalu.

Przez cały dzień w poniedziałek czekaliśmy niecierpliwie na odpowiedź. A może się Niemcy nie zgodzą? Ale prawda, nowiedziawszy, w to

mało kto wierzył. Miano przeświadczenie, że ostry ton p. Clemenceau to jedyny system rozmowy z Berlinem czy Wersalem i żalowano, że tej metody nie użyto już wcześniej.

Jednakowoż przez cały dzień marszałek Foch, znajdujący się w Kreuzachu, w swej głównej kwaterze nad Renem, czekał na rozkaz: naprzód! Wszystko bowiem było przygotowane i wystarczyło jedno słowo, by kolumna nawałnica tanków, armat, samochodów i aeroplanów potoczyła się w głąb niemieckiego terytorium.

A ta nawałnica, raz wywołana, trudna byłaby bardzo do powstrzymania — i o tem Niemcy wiedzieli.

Osobliście od dwóch godzin już czekałem na wiadomości w ministerjum spraw zewnętrznych w biurze sekretariatu kongresu.

Była godzina piąta minut piętnaście po południu, gdy zaterkotał dzwonek telefoniczny.

„Dobrze!” — rzekł pan Dutasta, odkładając słuchawkę, i, zwracając się do zebranych publicystów, dodał: „Za chwilę pułkownik Henry przywiezie z Wersalu odpowiedź niemiecką”.

W kilkanaście minut później z rozpalonego szeregu wojskowych samochodów wyskoczył pułkownik Henry, P. Dutasta cześcił na niego i, wstawiając z ręką jego watły papiererek, pojechał natychmiast do sąsiedniego ministerjum wojny, aby zdać raport p. Clemenceau.

Co odpowiedzieli Niemcy?

Krzyżowały się przypuszczenia i komentarze, ale w tej zadraży wszystkie szyby t. zw. czerwonego salonu.

„Wum-bum!!!” — zagrzmiły armaty. Wybiegliśmy na ulicę.

Armady huczały ze wszystkich kątów Paryża. Jakby zdążył jakimś dziwnym, popiochem mężczyźni, kobiety, niebiescy i żółci żołnierze biegali na wszystkie strony, podawali sobie ręce, krzyczeli.

„C’est la paix! c’est la paix!!!” — rozległy się zewsząd krzyki na pierw pojedyncze i zamieniające się po chwili w jakiś wielki, imponujący chór.

Zaczęły wyć ze wszystkich stron olbrzymie sreny, te same, które puszczano w ruch podczas nalotu strasznych pruskich śmiercionośnych aeroplanów. Kościoły uderzyły we dzwony.

Szybkim krokiem udałem się na wielkie bulwary. Już na wszystkich balkonach zakwitły różnobarwne chorągwie.

„Ah fallait pas, fallait pas Guillaume!”

Ah fallait pas, fallait pas y aller! A liczn kamień sprzedawał, tak jak w biały dzień, z gumowego pucharza zrobione figurki ego cesar-skiej mości Wilhelma II, który, co nadęciu, z przeraźliwym gwizdem się zmniejszał, zmniejszał i zamieniał po chwili w jakiś śmieszny, barbarzyński galgank.

Następnie, celem zwiększenia wpływu Resursy uchwalono jednomyślnie podnieść od 1-go lipca r. b. składkę miesięczną członków do 1 m. 50 fen. Członkiniom-prolektorkom zaś do 75 fen. Nazwę Resursy Rzemieśniczej przemianowano na „Dom Jana Kilińskiego”, która już faktycznie istnieje i należało ją było tylko uznać formalnie.

W sprawie świętowania niedziel i świąt zebrani jednomyślnie uchwalili wysłać na ręce Marszałka Sejmu rezolucję, domagającą się uchwalenia prawa, obowiązującego do bezwzględnego zachowywania święcenia niedziel i świąt.

W końcu uchwalono jednomyślnie energiczny protest przeciwko uchwałom Rady Miejskiej, wymierzonych w godność i honor armii Hallera i w ogóle armii Polskiej, przyczem na wniosek przewodniczącego wyrażono hold żołnierzowi polskiemu przez powstanie.

Wybory dały wynik następujący: do zarządu weszli p.p.: W. Wagner, C. Jakóbski, R. Kolaski, W. Kraszkiewicz, Z. Reabe, W. Suwalski, W. Danielewicz, J. Lips, Z. Krzyżanowski, J. Szymański, K. Kasprusiński, K. Dawidczyński, oraz 6 zastępców.

W skład Komisji rewizyjnej weszli p.p.: Z. Krachulec, W. Szymkowski i A. Wróblewski, oraz 3 zastępców.

Kronika

— **Nabożeństwa dla żołnierzy.** Nabożeństwa dla żołnierzy odbywać się będą w każdą niedzielę i święto w kościele św. Krzyża, o godz. 9 rano.

— **Komisja trustowców.** Jak się dowiadujemy fabrykanci, należący do trustu wyłonił, z pośród siebie komisję, zadaniem której, między innymi, będzie omawianie z delegatami zrzeszeń robotniczych warunków pracy i płacy.

— **Z niedziel.** Aura wczoraj wypłata ludziskom ogromnego figla prześluzając sobotnią szarugę, skutkiem której aż 9 zabaw, które miały odbyć się w ogródkach miejskich i laskach okolicznych, nie doszło do skutku. Ucierpieli na tem przedewszystkiem organizatorzy zabaw, następnie młodzież najbardziej żądna wrażeń i rozrywki w tak skocznej muzyki, zwłaszcza na łonie kwitnącej przyrody, przy akompaniamencie chórów skrzydlatych.

Pozatem dzień wczoraj był dniem prawdziwego wypoczynku, bo każdy siedział w domu i „wypoczywał”. Wprawdzie po południu aura nieco powstrzymała upusty niebieskie lecz mało kto wierzył tej „laskawości”, tembardziej że niebo niemal do nocy toniło w dalszym ciągu w potokach chmur.

To też na ulicach ruch panował słaby.

— **Owoce.** Ukazały się w sprzedaży truskawki, czereśnie, agrest i poziomki. Ceny tych specjalów są wzrost odstraszały: za funt czereśni żądała 6 mk. za funt truskawek 4 mk.

— **O ochronie lasów.** Szczupłe obszary lasów, w dodatku nadwyrężone mocno przez rabunkowy wyrob okupantów, bierze w obronę rząd, ale takos zbyt powoli rozwija on swoją działalność w tym kierunku, skoro, jak oświadczył jeden z delegatów łódzkiego Sejmiku powiatowego na ostatnim posiedzeniu tegoż Sejmiku w imieniu Puczniewie, własność p. Wagnera, w ciągu ostatniego roku wyrabano około 100 morgów lasu.

Z innych znów źródeł dowiadujemy się, że Urząd ochrony lasów w Piotrkowie, na odbytem w ostatnich czasach posiedzeniu, na 24 prosby o pozwolecie na wrob lasu, dał odpowiedź odmowną.

Dwie te wiadomości w zestawie do siebie brzmią bardzo dziwnie. — **Kradzież skór.** Do szopy przy ul. Karpia Nr 3, dostali się za pomocą podkopu niewykryci dotąd łotrzyńcy i skradli 17 skór surowych, należących do Józefa Siedlańskiego.

— **Znaczną kradzież.** Z mieszkań Włodzisza Łuch (Skwerowa 22), skradziono rzeczy na sumę 10 000 marek.

Państwowa Szkoła handlowa

Zgierzu otwiera od nowego roku szkolnego klasę 7 a.

Wpis, do klasy 2 wynosi 120 mk., do 7—200. A w naszych prywatnych uczelniach łódzkich żądają aż 400—750 mk. rocznie.

— **Pożar.** Wczoraj o godzinie 6 po południu w posesji Nr 96 przy ulicy Konstantynowskiej zapaliła się wozownia. Pożar ugaszczono I i II oddział strażnicy ochotniczej. Wozownia spłonęła niemal doszczętnie.

— **Z Retkini.** Z powodu niepogody na wczorajszą uroczystość ku czci Serca Jezusowego, przybyło do Retkini bardzo mało osób. Księżę zjechał z parafii ościennych 6. Sumę celebrował ks. Swinarski, proboszcz z Pabjanic.

Zabawa strażnicy ogniowej ochotniczej, z powodu deszczu odbyła się w sali restauracyjnej w Brusiu.

— **Napady bandyckie w okolicy.** Onegdaj o godz. 11 w nocy, do domu kolonisty, Gotliba Baumgartena we wsi Sasieczno, gminy Nowosolna, wtargnęło 3 uzbrojonych bandytów, którzy steroryzowawszy domowników zrabowali garderoby i innych rzeczy na sumę 11 tys. mar. gotówka, 1000 marek, 109 rb. w banknotach 5 rublowych, srebrem 70 rb. i 20 marek, oraz 5 rb. złotem i zbiegli bezkarnie.

We wsi Warszewicach, w pow. brzezińskim, niewykryci dotąd złoczyńcy uzbrojeni w rewolwery i zamaskowani napadli na zagrodę właściciela Gocka i zrabowali 500 marek.

Podczas, gdy bandyci, przystępując do rabunku terroryzowali domowników, poza domem rozległ się strzał. Po ucieczce bandytów znaleziono trupa, widocznie jednego z rabusiów, zastrzelonego przez towarzyszy. Osobistości zabitego niestwierdzono, gdyż przy trupie żadnych dowodów nie znaleziono.

Z Warszawy.

(Strajk w warsztatach wojskowych — W przededniu strajku pracowników miejskich? — Przygotowania do obchodu uroczystości Unii Lubelskiej.)

(Korespondencja „Kurjera Łódzkiego.” Warszawa, 28.6.

Od kilkunastu dni trwa strajk w 17 warszawskich fabrykach wojskowych.

I wobec tego utrudniony jest znacznie transport rannych do szpitali i dowóz żywności na front.

Robotnicy fabryk wojskowych warszawskich, których jest około 15 tys. z rodzinami — jak oświadcza nam ich przełożeni wojskowi — chętnieby pracowali obawiają się jednak agitatorów.

Robotnicy żądają jako minimum płacy 15 marek dla wszystkich kategorii pracowników fabryk wojskowych i nadto 8 marek dziennie tytułem dodatku drożyznianego. Wysuwają przytem cały szereg żądań. Dotychczasowe narady.

Robotnicy zakładów wojskowych nawiązali kontakt z robotnikami miejskiej stolicy, i ci przyrzekli poprzeć swych towarzyszy również strajkiem.

— Warszawa godnie się szykuje do uczczenia rocznicy Unii Lubelskiej. W dniu 1 lipca w sali ratusza odbędzie się uroczysta akademja. Przemówienia wygłosi szereg historyków.

— Pod tytułem „Co to jest?” — „Gazeta Poranna” dzisiejsza pisze:

„Marian Strobinger, Samuel Boyzman, Daniel Hirszbain, Aleksander Zygielman, Maurycy Melzak, Dawid Adelfang, Marek Segal, Natan Pinkus, Ignacy Stueckgold, Izrael Garfinkel, Jolna Polak, Abram Dulman.”

Co to jest? Zarząd kahału w Koźmierzach, czy towarzystwo „Tomchaj Anchin” czy też skład trupy mającej grać „Hercle Mojuches”?

— Jest to poprostu personel administracyjny wojskowego szpitala zapasowego Nr 1 przy ul. Górnickowskiej. Obecnie szpital przenosi się na Nowy Świat.

Bez komentarzy.

J. K-ski.

Ostatnie Telegramy

Kontrofensywa polska na całym froncie galicyjskim.

Komunikat Polskiego Sztabu Generalnego z dnia 29 czerwca:

Front Galicyjsko-wołyński: — Po zatrzymaniu się wojsk naszych w planowym odrocie na linii, nakazanej przez naczelne dowództwo, rozpoczęła się wczoraj kontrfensywa nasza na całym froncie galicyjskim. Złamałszy wszędzie opór ukrainców, wojska nasze w ciągu dnia wczorajszego osiągnęły linię Sasów—Złoczów—Narajówka. — Przez zajęcie wzgórz na wschód od Halicza, linia kolejowa Lwów—Halicz—Stanisławów jest znów w naszym posiadaniu. Nieprzyjacieli

poniósł bardzo ciężkie straty w zabitych i rannych. Stracił około 2000 jeńców, około 80 karabinów maszynowych i duże zapasy amunicji. Dzisiaj nasze wojska w dalszym ciągu postępują naprzód.

Front poleski. Wzmocniona działalność artylerji nieprzyjacielskiej nad Jasiółdą.

Front litewsko-białoruski. Utracił patroli wywiadowczych, pozatem spokój.

W zastępie Szefa sztabu generalnego Hailer, pułkownik.

Ratyfikacja traktatu.

PARYŻ, 28.6 (PAT) Havas. „Matin” donosi, że układ pokojowy ma być ratyfikowany w pewnym terminie nie tylko przez zgromadzenie narodowe niemieckie, lecz także przez zgromadzenie pruskie i bawarskie. „Le Journal” pisze: Naczelnicy rządów wzorowali się na postępowaniu niemieców w roku 1872, kiedy to uzależniono od ratyfikacji porozumienie Paryża i wschodnich departamentów. Łatwo było znaleźć podobny bodziec dla Niemców, mianowicie uzależnienie od ratyfikacji; uwolnienie jeńców nadaje się do tego, ażeby tę ratyfikację przyspieszyć. „Echo de Paris” zapewnia, że Clemenceau pierwszego lipca zabierze głos w Izbie składając tekst układu pokojowego. Sprawozdawcą generalnym traktatu ma być Viviani. Tak samo w Izbie gmin Lloyd George 117 wygłosi mowę o pokoju.

I w Hiszpanji radość.

MADRYT, 28.6 (PAT) Havas. Z powodu podpisania pokoju król wyśtosiwał telegramy z powinszowaniem do państw sprzymierzonych i zjednoczonych.

Wilson odjechał do Ameryki.

PARYŻ, 30. VI. (P.A.T.) — Radio pozn. Prezydent Wilson, w sobotę wieczorem o godz. 9 min 45, wyjechał z Paryża do Brestu, skąd w niedzielę rano odpłynął do Stanów Zjednoczonych. Prezydentowi towarzyszył do Brestu minister spraw zagranicznych Pichon, minister marynarki i pan Tardieu. Statek „George Waszyngton”, eskortowany jest przez krążownik amerykański i kilka torpedowców amerykańskich, a do pewnego momentu także przez krążownik francuski „Marsellaise” i kilka torpedowców francuskich. Na dworcu w Paryżu żegnał prezydenta Wilsona prezydent Poincare, premier Clemenceau, prezydenci obu izb, oraz wielu członków konferencji pokojowej.

PARYŻ, 30. VI. (P.A.T.) — Radio pozn. Zarówno Wilson, jak i Lloyd

George przed wyjazdem złożyli Poincaremu wizyty pożegnane.

PARYŻ, 30. VI. (P.A.T.) — Radio pozn. Wilson, na odjeździe, wydał orędzie do swego narodu, w którym powiada, że jeżeli układ będzie ratyfikowany i ściśle wykonany, to nie zmieni znaczenia porządku świata.

LJON, 30. VI. (P.A.T.) — Radio pozn. W rozmowie z delegatami amerykańskimi pułk. House zaznaczył, że Wilson odjeżdża z Europy z innym zupełnie zdaniem o Niemcach, niż miał dawniej. Nabrał on przekonania, że daleko jeszcze Niemcom do uczciwości. Bardzo ujemnie podzielało na Wilsona zwiastujące spalanie chorągwi francuskich, zatopienie floty, oraz przygotowania do ataku na Polskę wbrew woli konferencji pokojowej.

polskie, sformowane we Francji, weszły po zakończeniu odnośnych pertraktacji, w skład ogólnej armji polskiej.

Z tej okazji Naczelnik Państwa wydał do wojska rozkaz, dziękując w imieniu Ojczyzny wszystkim, którzy w ciągu wojny w różnych warunkach i w ciężkim trudzie i walce wykuli mlecz polski na wszystkich niemal krainach świata.

M. R. i D. P. Główna Komisja Ziemska

zawiadamia, że w Lipcu otwarte zostaną w Warszawie i Kielcach 11-to miesięczne kursy dla pomocników mierzonych. Wszyscy słuchacze otrzymają tytułem stypendjum po 300 marek miesięcznie. Na kursy będą przyjmowani kandydaci od 18 do 35 lat na podstawie egzaminów wstępnych, w zakresie 4-eh klas szkół średnich męskich; posiadający świadectwa z ukończenia 4 klas, złożą winni egzamin z matematyki i języka polskiego. Po ukończeniu kursów, słuchacze otrzymają stanowiska pomocników geometrów.

W przedciągu 2-eh następnych okresów zimowych odbędą się kursy uzupełniające. Szczegółów udziela Główna Komisja Ziemska w Warszawie, Alaja Ujazdowska 7 od 11 et do 2-eh po południu, oraz Komisja Okręgowa Ziemska w Kielcach.

Polityka niemieców po podpisaniu pokoju.

Niemcy się tłumaczą.

KONIGSWUSTERHAUSEN, 28.6. (PAT.) Radio warsz. Ze źródeł niemieckich. Kilku nieodpowiedzialnych polityków usiłowało stworzyć w Królewcu dyktando w skład którego wchodziłyby Prusy wschodnie i zachodnie, Pomorze i Śląsk, a którego zadaniem miała być walka z Polską. Plan ten jednak nie doszedł do skutku wobec przeciwności się ogółu.

Duszenie syczącej hakaty.

BERLIN, 29.6. (PAT.) Biuro Wolfa donosi: „Deutsche Tages Zeitung“ ukazana została w państwie przez paczelnego wodza i ministra obrony Noskego za umieszczenie odezwy wzywającej do zemsty.

Teżsilna wściekłość prasy wszech-niemieckiej.

NAUEN, 29.6. (PAT.) Radio warsz. Ze źródeł niemieckich. Prasa niemiecka w dalszym ciągu wypowiada ostrzeżenia dotyczące traktatu pokojowego, który nazywa wytworem polityki gwałtu i krótkowzroczności. — Niemcy z obojętnością przyglądają się widowisku które miało miejsce w

Paryżu i Wersalu, wiedząc dobrze że pokój ten nawet zdaniem jego twórców nie może być podstawą do nawiązania stałej zgody między narodami. Teodor Wolf powiada, że niemcy w tryumfie zwycięstwa nie uznają tryumfu prawa. Zwycięzcy w kartach historii nie są orłami zwycięstwa, lecz drapieżnymi ptakami, które wzajemnie wrywa sobie zdobycz.

W Niemczech wszyscy ludzie do brei woli zwalczać aneksjonizm, natomiast u ich przeciwników idea ta jest powszechnie oklaskiwana.

Niemcy nawiązują stosunki handlowe z Rosją.

NAUEN, 29.6. (PAT.) Radio warsz. Ze źródeł niemieckich. Przedstawiciele przemysłu niemieckiego udali się za zgodą rządu niemieckiego i rządu w Moskwie do Rosji w celu nawiązania stosunków handlowych i zebrania informacji dotyczących przyszłej towarowej wymiany pomiędzy tymi dwoma państwami.

Obniżenie cen żywności w Niemczech

NAUEN, 28.6. (PAT.) Radio warsz. Powstał projekt wprowadzenia znacz-

nych ułatwień aprowizacyjnych dla wszystkich warstw ludności niemieckiej przez obniżenie cen żywności i określenie racji tygodniowych. W ciągu najbliższych trzech miesięcy ma być na ten cel asygnowanych półtora miliona marek.

Uspokojenie Hamburga.

NAUEN, 28.6. (PAT.) Radio warsz. Ze źródeł niemieckich. W Hamburgu w dalszym ciągu trwały rabunki. O północy wreszcie zapanował spokój. Milicja ludowa skonfiskowała wielką ilość broni i amunicji w Saint Pauli.

Przez z oporem!

GDANSK, 30.6. (P. A. T.) Radio pozn. Rada wykonawcza w Gdańsku oświadczyła się przeciwstawieniu jakiegokolwiek zbrojnego oporu w razie ewentualnej zbrojnej interwencji Polski.

Górny Śląsk na kongresie czterech.

LJON, 30.6. (PAT.) Radio pozn. Rada 4-ch zajmowała się na ostatnim posiedzeniu sprawą zbrodni popełnionych przez żołdactwo niemieckie na ludności polskiej na Górnym Śląsku. Wysłuchano sprawozdania pana Paderewskiego i polecono najwyższej

radzie wojennej, aby zajęła się na tychmiast pomocą dla Polski.

Układ handlowy polsko-austriacki.

WIEN, 29.6. (PAT.) B. Kor. donosi: Rokowania prowadzone o tegoczasu w Wersawie pod przewodnictwem sekretarza stanu Zerbika w sprawie wymiany towarów obecnie we Wiedniu będą ukończone. Według dotychczasowych wyników rokowań niemiecka Austria ma z Polski otrzymywać miesięcznie 50.000 tonn węgla. Ilość ta przyniesie małą ulgę dlatego, że ma być przeznaczona wyłącznie dla celów przemysłu. Dalej mają być przywożone z Polski do Austrii wytwory oleju skalnego, jako to: benzyna i nafta, następnie oleje gazowe i skóry na wyprawianie, a z żywności młode ziemniaki, jaja, gęsie i konie na rzeź. W rokowaniach wiedeńskich uzyskano 2 razy taką ilość jaka była umówiona w Wiedniu. Wzmianka za to ma Austria dostarczać Polsce obuwia, odzieży, wyrobów elektrotechnicznych, metali, wyrobów kłodziejskich i papierowych. Należy się spodziewać że wyniki narad wiedeńskich będą zatwierdzone przez oba rządy.

DYREKCJA ALFR. MACHON.

KABARET INTIME

20 Zielona 20.

DZIS

dnia 30 czerwca 1919 r.

Trzeci wieczór.

punkt. godz. 8 wiecz.

KAMIEŃ ŻÓŁCIOWY

zmiękcza i usuwa bez bólu
Cholekinaza
H. Niemojewskiego.

Ataki w zupełności ustają.

Objawy (początkowe).

obłożony. Gorączka i kwas w ustach. Odbywanie gazami. Wzdęcia i burczenie w kiszce. Bóle i zawroty głowy. Silne zdemotowanie.

Objawy (podczas ataków).

W bólu i dołku podsercowym (gdzie schodzą się żebra). Pobolewania w wątrobie. Skłonność do obstrukcji. Uryna ciemna i mętna lub też bezbarwna jak woda. Język białawy.

W dołku i wątrobie silny ból który się rozchodzi ku stronie

tylnej — w pasie — krzyżu i sięga aż pod łopatkę. Wzdęcia brzucha, rozpadanie feber i parcie na

bliznę stołową. Brak tchu, oraz ból w plecach i klatce piersiowej (na przestrzał). Niekiedy wymioty

żółta, drętwienie, zimne poty, żółtaczka.

Blizszych informacji udziela Apteka-fizjolog H. Niemojewski, Nowy Świat 16, m. 27

Pierwszorzędna firma

Z najlepszymi referencjami poszukuje zastępcy na Galicję dobrych artykułów spożywczych. Oferty przyjmuje sub „Rega“ Centralne Biuro Ogłoszeń L. i E. Metzli i S-ka.

WARSZAWA, Marszałkowska № 130.

Po sprzedaniu zaraz ze skład:

proszek do konserwacji warzyw i owoców (Natrium benso-cum) około 6.000 kilg., kwasu siarkowego około 50 balonów, kwasu mrówczanego około 300 balonów.

Oferty: Zarządca Państwowy, Warszawa, Złota 1 m 9, Z. Wojski.

Anilinę i wszelkie chemikalia

kupuje

Dom Importowo - Eksportowy Zygmunt Halber

Łódź, ul. Peltego 5.

Licytacje

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Łodzi S. Basilewski, zam. w Łodzi przy ul. Sienkiewicza 66, ogłasza że od godz. 10 rano będzie przeprowadzona licytacja publiczna mienia ruchomego:

dn. 1 lipca 1919 r. — motor elektryczny należący do Wł. Medrzyckiego zam. przy ul. Południowej 8, ocenione na sumę 700 mk.
dn. 4 lipca 1919 r. — meble należące do Szym. Sieradzkiego zam. przy ul. Średniej 23, ocenione na sumę mk. 985.

KOMORNIK: S. Basilewski.

Licytacje.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Łodzi K. Suzin, zam. w m. Łodzi przy ul. Szkolnej Nr 14, niniejszym ogłasza, że dnia 1 lipca 1919 roku od godz. 10 rano, w domu przy ul. Główniej 21, będą sprzedawane przez licytację publiczną różne ubiory męskie i meble należące do Józefa Wojciechowskiego.

KOMORNIK: K. Suzin.

OGŁOSZENIA DROBNE

A. Łódźka, materace szatę krzesła otomana, stół sprzedam. Sienkiewicza 59, m. 4. Ofertę pierwszą walcie i natę.

A. B. Rubin zabuła paszport niemiecki, wydany w Łodzi

Swierzbę

szybko leczy mydlana

„Maść P. Hebdy“

w skłódkach na 1—3—12 osób. Nie plami bieleziny, ma przyjemny zapach. Zgoda wszędzie. Skład główny: Tow. E. Hebdy i S-ka w Warszawie, Elektoralna 18, Tel. 137

Z Palestyny

otrzymuje jako przedstawiciel na całą Polskę korki, drzewo korkowe: maszyny korkowe, różne części i noże do maszyn korkowych, wszystko w najlepszym gatunku. Posiadam również na składzie własnego wyrobu nowe korki do wina, wódek, piwa, lekarstw, octu i różne inne. Odstawki wykonywam sumiennie i po cenach umiarkowanych. Towar jest gwarantowany tylko za moim rachunkiem.

M. Brylant.

Fabryka korków, Łódź, Średnia 8.

Daria Bronisława zagubiła legitymację na zapomogi, wydaną z Komitetu dla Bezrobotnych.

Gatry przewoźne i stałe, maszyn do wyrobu wełny drzewnej pily taśmowe, pily wiśzące, szlifarki, aparat do spawania acetylenem z dodatkami, tokarnia wiertarnia frezmaszyny i inne są do sprzedania. Wiadomość: Lublin, Oddział Gal. cyliksko Banku Kredytowego.

Gostawski Edward zagubił kartę węglową, wydaną z magistratu.

Gonkranz Jerób zagubił paszport niemiecki, wydany w Łodzi.

Jannet Knaś zagubił paszport rosyjski, wydany z mac. m. Łodzi

Jedyny w Łodzi zakład naprawy jedynej garderoby używającej: przebrała, nieuję odświeża, czyści, płucze chemicznie i farbule garderobe męską. Roboty wykonywa starannie szybko i tanio. Poleca Sortownia Chłopska Piotrkowska 174.

Isiński Antoni zagubił kartę węglową wydaną z Magistratu za № 73378

Jeżewski Antoni, sygnatura stowary oraz poledyżce nowe i używane. Długo 11 — 25 w podwórzu

Mikolajczyk Waleria zagubiła — kartę węglową, wydaną z magistratu

Mikolajczyk Waleria zagubiła kartę węglową, wydaną z Magistratu.

Makuchy Janina i rzepakowe w znanym gatunku poleca. Iódzka praca olejarna ul. Niecała 12, przy łazienkach.

Menisz sprzedaje szaty, łożka, restauracyjne urządzenie i kuchenie. Piotrkowska 108. Przechadzki.

Mundury wojskowe wykonywane starannie i tanio pracownia polska. Piotrkowska 174.

Sibińska Teofila zagubiła paszport niemiecki, wydany w Łodzi i legitymację na zapomogi oraz legitymację chlebową wydaną (z ul. Średniej)

Sokołowska Bronisława zagubiła paszport niemiecki, wydany w now. Lwów.

Sklepowe urządzenie w dobrej stanie tanio do sprzedania wiadomość u stolarni. Włódkowska 86.

Szybel Leon zagubił kartę węglową wydaną z Magistratu.

Szeizer Matylda zagubiła kartę węglową, wydaną z Magistratu

Wolski Franciszek zagubił legitymację na zapomogi z Kom. dla Bezrobotnych i legitymację woj. składową

Zagubił 3 karty węglowe na imię Małgorzaty Jendrzejczak i Stanisława Medrzyńskiego i Stefana Mazowieckiego, wydane z Magistratu

Zagubił 2 karty legitymację na celownię wydaną z 6 noża stłu.

Zagubił kartę węglową za № 73379 na imię Antoniego Lisieckiego, zam. przy ul. Lutomiarskiej 80.